

[Gert Petersen.]

overbevist om — og det synes jeg flertallet skal gøre sig klart — at selv om man afviser den af hr. Ib Nørlund foreslåede dagsorden og vedtager tillidserklæringen, så er disse sager og denne sag jo aldeles ikke slut. Den uro, som er skabt, manes ikke på magisk vis i jorden ved hjælp af et eller andet stykke papir, som et flertal her vedtager.

Poul H. Møller (KrF):

Som det allerede er fremgået af flere af de foregående ordføreres og også af vor justitsministers indlæg, så er anledningen til denne debat jo noget, der ligger ca. 20 år tilbage, og derfor synes det også at komme et par postgange for sent.

De ulovlige aflytninger, som dengang fandt sted, må enhver dansk statsborger naturligvis beklage og tage afstand fra, men som bekendt skal man jo ikke græde over spildt mælk, navnlig ikke når mælken for længst er tørret ind. Dette enkeltstående tilfælde, der som sagt foregik for ca. 20 år siden, finder jeg ikke burde give anledning til en hel onsdag formiddags debat, navnlig ikke da der i disse afvigte 20 år har fundet flere debatter sted om samme emne og disse for længst har givet anledning til sikring mod gentagelser.

De foranstaltninger, som forespørgerne efterlyser, er således for længst truffet, og jeg tror, det ikke er muligt at sikre landets borgere imod de omtalte krænkelser på bedre måde, end sket er. Når det kommer til stykket, hvem kan så garantere for noget som helst i en tid, hvor der f.eks. er udviklet lytteapparater, der på afstand, måske med flere bygninger imellem, kan opfange en almindelig samtale inde i et lukket rum? Den eneste garanti, man vel kan give i den forbindelse, må være, at hvor man kommer på sporet af sådan ulovlig virksomhed, vil alt blive sat ind på at drage den eller de skyldige til ansvar. Nærmere tror jeg ikke man vil kunne komme det, men det må vel også synes at være en fyldestgørende garanti i et frit, demokratisk samfund.

I den forbindelse kan jeg ikke undlade at udtale min glæde over, at vi her i landet har et ubestikkeligt politi, et ubestikkeligt og upåvirkeligt retsvæsen, at vi ikke har politiske fanger, at vi ikke udøver tortur, at samfundsrevsere og politiske modstandere

ikke sendes i koncentrationslejre eller risikerer at blive tvangsindlagt på sindssygehospitaller og dér måske få injektioner, der kunne føre dem ind i sindssygens mørke. Den omsorg for sikring af borgernes grundlovmæssige rettigheder, som denne forespørgsel giver udtryk for, vil jeg samtidig tillade mig at tage som et udtryk for, at forespørgerne heller ikke kan godtage de krænkelser af elementære menneskerettigheder, som jeg netop har remset op her, og som vi ved pågår ude omkring i den store verden.

Formentlig begrundet i den samme omsorg har socialistisk folkeparti foreslået nedsættelse af yderligere et kontroludvalg vedrørende forsvarets og politiets efterretnings-tjenester. Forslaget bærer vel nok præg af ukendskab til efterretningsvirksomhed, hvad jeg da ikke skal beklage, men det ligger i sagens natur, at en sådan virksomhed må arbejde i det stille, om det skal være effektivt. Her foreslås altså nedsættelse af et kontroludvalg, bestående af en repræsentant for hvert parti, altså kontrollen skal yderligere delegeres ud.

Man kunne vel driste sig til at trække lidt på smilebåndet, når jeg tænker på efterretningsvirksomhed i den forbindelse. Jeg ser i hvert fald for mig spionen med Ekstra Bladet i hånden, og så kommer manden med skæg og briller og cykelpænder, og hvad det hedder alt sammen, og til sidst kommer måske et eller flere medlemmer af dette kontroludvalg for at påse, at alt går rigtigt for sig. Det ville nok ikke være særlig effektivt. Når man tænker på den utæthed, der har vist sig i flere af vore udvalg her i tinget, ja, så kunne man vel forudse, at hele historien kunne læses i morgenaviserne i detaljer næste dag.

Jeg vil gentage, at efter min opfattelse er borgernes grundlovmæssige rettigheder sikret mod krænkelser så langt, som dette overhovedet lader sig gøre. Selv om jeg af den grund finder, at forespørgslen måske kan synes lidt overflødig, så vil jeg på den anden side godt sige, at det kan være en given ting og også være en tryghed for landets borgere, at disse ting med mellemrum drøftes, så det også herved bliver klart, at der ikke er tale om noget fordækt, men at al vor efterretnings-tjeneste er et led i vort lands forsvar mod fjender såvel udefra som i vor midte.